

# FRANSA NOTLARI

By **Bestami YAZGAN** - 9 Ekim 2014

Evreux Kültür ve Spor Derneği Başkanı Gazi Çakmak Bey'in davetiyle 25/28 Eylül 2014 tarihleri arasında Fransa'yı ziyaret ettim. Gurbetçi kardeşlerimizle Evru ve Ruan şehirlerinde üç programda beraber olduk. Kardeşlerimize karşı bir nebze de olsa gönül borcumuzu ödemenin mutluluğunu yaşadım. Sebep olanlardan Allah razı olsun.

Gazi Bey'in davetiyle bende heyecanla beraber bir kaygı da başladı. Pasaport alacaktım. Öff, ne kadar zorlanacaktım. Korktuğum gibi olmadı. Belgeleri perşembe günü 16.00'da emniyete verdim, cumartesi günü pasaportum geldi. Ülkemizde işlerin böyle güzel yürümesine sevindim. İkinci kaygım daha baskındı. Arapçayı ve İngilizceyi biraz biliyordum ama Fransızca'yı hiç bilmiyordum. Ah bir Fransa'ya varıp Gazi Bey'le buluşsaydım! Burada hayatın bir gerçeğini daha karşıma çıkıyordu: Bir dil bir insandır. Gençlerimizin dil öğrenmelerinde fayda var...

## KAYGILARIM BİTİYOR

Sağ salim hava alanına iniyoruz ve Gazi Bey'le buluşuyoruz. Derin bir oh çekiyorum. Daha önce yüz yüze görüşmediğimiz Gazi ve Kamil Beylerle kırk yıllık dost gibi kaynaşyoruz. Bunlar halis muhlis Anadolu insanı. Paris'ten Evru'ya kadar sohbetimiz devam ediyor. Şehre varınca bir Anadolu lokantasında yemek yiyoruz. Gazi, Kamil, İsmail, Kasım, Bekir, Ahmet ve Ali Haydar Beyler... Hepsi de çok güzel insanlar.

## RUAN'DA SOHBET

Cuma günü Ruan şehrine gidiyoruz, akşam namazı sonrası DİTİB Camisinde cemaatle kısa bir sohbet ediyor ve programın yapılacağı mekâna geçiyoruz. Samimi bir sohbetten sonra Evru'ya dönüyoruz. Ruan'da Türk İşadamı İbrahim Bey'in işyerine uğruyoruz. Burada 40 kişi çalışıyor. En güzelleri de Mete Bey. Bu kardeşimiz, Müslüman olmuş bir Fransız. Muhabbetle kucaklıyorum...

## EVRU'DA MUHABBET

Cumartesi günü Evru dernek binası ve camide çocuklarla "Hadis Burcunda Şiir" sohbeti yapıyoruz. Dernek ve cami hayatın merkezi olmuş. Cami cıvı cıvı, herkes çocuğunu getirmiş. Altmış tane Anadolu çiçeğiyle güzel bir program yapıyoruz. Çocuklar şiir ve ilahilerle katılıyor bizlere. Dernek başkanımızın katkılarıyla bütün çocuklara bir kitap hediye ediliyor ve hatıra olması için kitapları imzalıyoruz. Sohbet sırasında, "Sadece insanlar Müslüman olmaz, mekânlar da Müslüman olur. Siz burayı cami yaparak bu mekânı Müslüman etmişsiniz. Allah hepinizden razı olsun." diyorum. Cami imamı Ahmet Demirci kardeşimiz, çocuklarla ve cemaatle çok iyi bir ilişki kumuş. Allah razı olsun. Hatta hutbede öyle etkili konuşuyor ki kurbanımı orada Diyanet'e bağlıyorum.

Pazar günü kültür merkezinde büyüklerle bir sohbet yapıyoruz. Doğrusu, programı gelen misafirlerimiz yapıyor, ben sadece idare ediyorum. Şiirler, ilahiler, salavat ve tekbirlerle yüreğimiz çiçekleniyor. Program sonrası yine kitaplarımızı imzalıyoruz.

## GÖRDÜKLERİMİZ DERDİKLERİMİZ

Burada anlatacaklarım gördüğüm yerlerle ilgili tespitlerdir. Oradaki vatandaşlarımız buldukları yerlere uyum sağlamışlar. Maddî durumları fazla iyi değil ama kötü de değil. Devletimizin manevî destek verip kardeşlerimizi her yönden donanımlı hâle getirmesi gerekiyor.

Paris hava alanına inince içimde bir hayranlık oluşmadı. Bizimkilerle aynı. Şehirlerarası yolları da bizimkilerden üstü değil. Kardeşlerimiz her yerde dernek ve cami kurmuşlar. Kahveler Anadolu'daki görevlerine devam ediyor. Sohbet ve muhabbet çok güzel.

Tarihi dokuya önem verilmiş. Gazi Bey, yüz yıllık bir evde oturuyor. Gökdelenler fazla yok. Şehirler sakın ve trafik yoğunluğu yok. Paris'te bütün ulaşımın metroyla sağlandığını söylediler. Belediye otobüsü ve tramvay görmedim. Resmi elbiseli polisler ve polis arabasına rast gelmedim.

Paris'te yollar kadar geniş kaldırımlar var. Kaldırımlara iki sıra ağaç dikilmiş. Turizme önem veriyorlar. Versay Sarayı ve Eyfel Kulesine gittik. Bir de kiliseye uğradık. Sen nehrinde bir gezinti yaptık. Turistik bölgelerin uygun yerlerinde sanata yönelik gösteriler yapılıyor.

Versay Sarayı önünde Osmanlı atamızı hatırladım. O günlerin geri gelmesi için dua ettim. Eyfel Kulesine de bir soru sordum: Demirden ve yüksek bir anıtsın, iyi güzel de gönül yüceliğinden ne haber? Cevap alamadım tabii. Kiliseyi de yanımdakiler duyacak kadar bir sesle kelime-i şahadet getirerek gezdim.

Herkesten vergi alınıyormuş. Aynı zamanda trafikte ve başka konularda hata yapanlara yüklü bir para cezası geliyormüş. İşte bunlar bizde de olmalı diye içimden geçiriyorum.

Sadece bir şeyi anlayamadım: Af edersiniz, tuvalette temizlik su ile yapılmıyor. Buna gerçekten anlam veremedim.

Paris'i gezerken arkadaşlar sık sık soruyorlar: Hocam, Paris'i nasıl buldunuz? Ben de cevap veriyorum: Kardeşler, boşuna uğraşmayın. İstanbul'un üstüne gül koklamam...

Sonuç olarak beni haddinden fazla hayran bırakan bir durumla karşılaşmadım. Eğer gayret edersek on senede Fransa seviyesine çıkacağımıza inanıyorum. Haydi, Allah yardımcımız olsun...

**Bestami YAZGAN**